

12 Я 'Иисѡсъ, като чѠ, рече ѡмъ: нетрѣкѡва на здравѡ те врачъ, но на болни те!

13 Идѣте ѡ наѡчетесе, що Ѡ: мѡлостъ ѡскамъ, а нѣ жѣртва: зашто несамъ дошелъ да повѣкамъ праведны те, но грѣшны те на покланѣнѣ.

14 Тагавъ дойдѡха кодъ него оѡченицы те 'Иваннови, ѡ говорѣха: зашд нѣ ѡ фарѣсеи те постимесе много, а твой те оѡченицы не се постатъ;

15 И рече ѡмъ 'Иисѡсъ: мѡжатъ ли сыновѣ те свадбарски да плачатъ, доколкото време Ѡ съ нѡхъ младоженецо; но ще дѡйде време: когато се зѣме Ѡ нѡхъ младоженецо, ѡ тогавъ ще да се постатъ.

16 И нѡкой не тѣра закрѡпка Ѡ невѣлено платно на вѣтѡхъ дрѣха: зашто закрѡпка та зѣме Ѡ дрѣха та, ѡ полѡша дѡпка бѣва.

17 Нѡто вливатъ вѡнѡ нѡво въ мѣхове вѣтѡхи, аѡ ли нѣ, аѡ содѡратсе мѣховете, ѡ разскѡпѡвасе вѡнѡ то: но вливатъ вѡнѡ нѡво въ мѣхове нѡвы, ѡ ввардѡватсе ѡ дѣте.

18 Тѡмъ като ѡмъ дѡмаше тѡй, Ѡто че дойдѣ нѣкой кнѡзь, който мѡ се поклонѡ, ѡ рече: дѡшѣрка та ми сега оѡмрѣ: но дойдѡ да тѣришъ рѡка та си на нѣмъ, ѡ ще да ѡживѣе.

19 И станѡ 'Иисѡсъ, ѡ ѡидѣ по него, ѡ оѡченицы те мѡ зѣедно.

20 (И Ѡто Ѡднѡ женѡ, на коато течѣше крѡвь дванѡдесать годѡны, приближѡ Ѡ задъ, ѡ пофанѡ полѡ та надрѣха та мѡ.

21 Зашто дѡмаше въ себеси: аѡ самъ пофанемъ дрѣха та мѡ, ще да се ѡсѡѡлимъ.

22 Я 'Иисѡсъ като се ѡвѡжрнѡ, ѡ видѣ а, рече: ѡмай дерзновѣнѣ дѡшѣрко, вѣра та ти те ѡсѡѡли. И ѡсѡѡлѣ женѡ та Ѡ ѡнѡй чѡсъ).

23 И като дойдѣ 'Иисѡсъ въ кѡшѡта кнѡзова, ѡ видѣ свирѡцы те, ѡ нарѡдатъ че гѡлчѣше.

24 Рече ѡмъ: вѣгайте Ѡ тѣка, зашто не Ѡ оѡмрѣла дѣвѡица та, но спѡ. Я ѡнѡ мѡ се присмѡваха.

25 И като ѡспѡдѡхъ нарѡдатъ, вѣзе внѣтре 'Иисѡсъ ѡ фанѡ а за рѡка та: ѡ станѡ дѣвѡица та.

26 И прочѣсе тѡмъ вѣсть по сѡчка та ѡнѡмъ землѡ.

27 И като премѡнѡваше Ѡ тѡмъ 'Иисѡсъ, ѡдѣха слѣдъ нѣгѡ двѡ слѣпѡцы, ѡ вѡкаха, ѡ говорѣха: помѡлѡй ны ('Иисѡсе) Гѡине Давѡдовъ:

28 Я като вѣзнѡ въ кѡшѡта, приближѡхасе при него слѣпѡцы те, ѡ рече ѡмъ 'Иисѡсъ: вѣрѡвѡте ли че мѡ-